

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szöllősi Edit ügyvéd (8800 Nagykanizsa, Magyar utca 19.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Cseresnyés Zsolt ügyvéd (8756 Nagyrécse, Kossuth utca 37.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2008. január 23. napján kelt 22.P.20.114/2005/72. számú ítélete ellen az alperes által 73. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kijavítja akként, hogy a bíróság a keresetet a marasztaláson felüli részében elutasítja.

Az így kijavított ítéletet - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az alperes marasztalását 3.478.077 (hárommillió-négyszázhetvennyolcezer-hetvenhét) forintra leszállítja azzal, hogy az alperes által fizetendő késedelmi kamat mértéke 2004. december 31-ig évi 11 %,
2005. január 1-től 2005. június 30-ig évi 9,5 %,
2005. július 1-től 2005. december 31-ig évi 7 %,
2006. január 1-től 2006. június 30-ig évi 6 %,
2006. július 1-től 2006. december 30-ig évi 6,25 %,
2007. január 1-től 2007. június 30-ig évi 8 %,
2007. július 1-től 2007. december 31-ig évi 7,75 %,
2008. január 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyezik meg.

A keresetet az ezen felüli fellebbezett részében utasítja el.

Az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 208.700 (kettőszáznyolcezer-hétszáz) forintra leszállítja.

Mellőzi az alperesnek elsőfokú perköltségben való marasztalását és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 280.000 (kettőszáznyolcvanezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 208.700 (kettőszáznyolcezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

2003. augusztus 14. napján V. és H. között a 0000-es számú út 00/000 km szelvényében a felperes balesetet szenvedett, amikor a baleset helyszínén lévő jobbra ívelő kanyarban az útestre szóródott sóderre a Suzuki Wagon R plussz XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsijával ráhajtott, a személygépkocsi a sóderen megcsúszott, a felperes a jármű felett az uralmát elveszítette és az útest bal oldalán lévő árokba borult. A baleset során a felperes mellett utasként utazó H.Gy. sérülést nem szenvedett, a felperes helyszíni ellátását követően otthonába távozott, majd házi orvosa beutalására a Nagykanizsai Városi Kórház Baleseti Sebészeti Osztályára került nyaki gerincfájdalma és látászavara miatt. Ellátásakor a felperesnél a nyaki gerinc stabilitását biztosító szalagok disztorzióját állapították meg, nyaki gerincét Schanz gallérral merevítették, majd panaszai mérséklődését követően otthonába bocsátották. A nyaki gerinc fájdalomssága otthonában fokozódott, ezért a felperesnél 2004. januárjától fizioterápiás kezelést alkalmaztak. Ekkor a felperes gépkocsivezetésre, tartós állásra, fokozott és tartós koncentrációra alkalmatlan volt.

A felperes rokkantsági nyugdíjas, emellett vállalkozóként nyelvtanfolyamok tartásából, a roma nyelv oktatásából és az oktatáshoz szükséges tananyagok terjesztéséből származik jövedelme.

A balesettel összefüggésben a Barcsi Rendőrkapitányság, mint elsőfokú szabálysértési hatóság folytatott le szabálysértési eljárást, amelynek eredményeként H.J. felelősségét állapította meg, és vele szemben 50.000 forint pénzbírságot szabott ki. Az alperes a H.J. által üzemben tartott tehergépkocsi kötelező felelősségbiztosítója. Az alperes a felperes által a balesettel összefüggésben felmerült és bejelentett kárigényét elutasította, arra hivatkozással, hogy kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy a sóder leszóródást H.J. okozta volna.

A felperes módosított kereseti kérelmében 883.267 forint gépkocsijavítási költség, 11.500 forint bérgepjármű igénybevételének költsége, 5.800 forint ruhakár, 10.660.000 forint elmaradt jövedelem és kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 3.514.927 forintot, valamint annak 2003. augusztus 14. napjától járó késedelmi kamatát, amelynek mértékét 2003. november 27. napjától 2007. december 31. napjáig a mindenkorli jegybanki alapkamat mértékével egyezően állapította meg, 2008. január 1. napjától pedig az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetéséig, minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat fizetésére kötelezte az alperest. Kötelezte ezen túlmenően az alperest az állam javára 210.800 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték, 60.000 forint állam által előlegezett szakértői költség viselésére és a felperes javára 180.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére. A perben rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével azt állapította meg, hogy a balesetet okozó sódert a H.J. által vezetett tehergépkocsi szórta le a baleset helyszínén az útestre, így az alperes, mint a H.J. üzembentartó által üzemeltetett tehergépkocsi felelősségbiztosítója tartozik helytállni a 171/2000. X.13.) Korm. rendelet 7.§-ának (1) bekezdése alapján a felperest ért károkért. A kártérítés összegszerűségét a gépjárműkár tekintetében az alperes elismerése alapján 883.267 forintban állapította meg, a sérült autó szállításának költségét ezt meghaladóan 32.250 forintban fogadta el, és az alperes elismerése alapján fogadta el a 11.500 forint bérgépkocsi költséget is, továbbá alaposnak találta a felperes keresetét 5.800 forint ruhakár és 4.600 forint blúz használhatatlanná válásából és fülbevaló javítási költségéből eredő kár tekintetében is. Igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatását követően az aggálytalan szakértői vélemény alapján a felperes elmaradt hasznát 2.577.510 forint erejéig találta megalapozottnak. Az alperest pervesztessége arányában kötelezte az állam által előlegezett illeték és szakértői költség viselésére, ezen túlmenően indokolás nélkül kötelezte az alperest a felperes részére 180.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére is.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt. Fellebbezésében megismételte a perbeli védekezését a jogalap körében, annak hiányára hivatkozással, állítva, hogy a perben kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy biztosítottja, H.J. okozta volna a felperes kárát. Védekezése és fellebbezése alátámasztására hivatkozott a perben kihallgatott K.M. tanú vallomására, aki a perbeli napon és időpontban a H.J. által vezetett gépjármű mögött haladt az autójával és aki nem észlelte, hogy a baleset helyszínén a H.J. által vezetett tehergépjárműről kavics szóródott volna le. Előadta azt is, hogy a perben kihallgatott tanúk vallomása H.J. felelősségének megállapíthatóságával kapcsolatban azért sem fogadható el, mert a tanúvallomásokkal szemben nem csak H.J.-nak van narancssárga színű tehergépkocsija, amely alapján a tanúk H.J.-t azonosították.

A jogalapon túlmenően utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított kártérítési összeg sem helytálló, e körben hivatkozott arra, hogy az elmaradt haszon megállapítására csak kétséget kizáróan bizonyított, reálisan ellenőrizhető adatok alapján kerülhetett volna sor, adott esetben azonban ilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre, hiszen csak tanfolyamokra jelentkezők létszámát csak a jelentkezési

ívek aláírása, nem pedig a tanfolyam díjának befizetése alapján lehetett megállapítani.

Utalt arra, hogy az alperes által elismert 883.267 forintban benne foglaltatik 32.250 forint szállítási költség is, így tehát az elsőfokú bíróság a szállítási költség külön felszámításával ezt a költséget kétszeresen számolta el. Hivatkozott arra is, hogy az 5.800 forintos dologi kárban a blúz használhatatlanná válásából és a fülbevaló javítási költségéből eredő dologi károk kerültek elismerésre, nincs tehát az 5.800 forintos káron felül további 4.600 forint mértékű dologi kár. Kifogásolta az elsőfokú ítéletben írt késedelmi kamat mértékét, továbbá sérelmezte az alperesnek a felperes javára 180.000 forint elsőfokú perköltségben való marasztalását.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz keresetet elutasító rendelkezést, azonban az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a teljesített követelést meghaladó részében a keresetet az elsőfokú bíróság alaptalannak találta és azt ennyiben elutasította. A részbeni elutasítás nyilvánvaló leírási hiba miatt maradt ki a rendelkező részből, ezért a másodfokú bíróság a keresetet a marasztaláson felüli részében az elsőfokú bíróság által elutasítottnak tekintette és az elsőfokú ítéletet ennek megfelelően kijavította, majd a kijavított ítéletet bírálta felül.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítve tényként állapítja meg, hogy a felperes gépkocsijának javítási költsége 873.945 forint, a szállítási költség 32.250 forint volt, a javítás és szállítás együttes költsége pedig a cserélt alkatrészek avultsága miatti levonásra tekintettel az alperes elismerése szerint 882.267 forint. A felperes ruházatában bekövetkezett kár mértéke a fülbevaló javítási költségeivel együtt tesznek ki összesen 5.800 forintot, míg a bérgepkocsi költsége 11.500 forint.

A felperes által végzett nyelvoktatás elmaradása miatti jövedelem kiesés 2.577.510 forintot tett ki.

Az így kiegészített tényállás alapján az alperes fellebbezése csak csekély mértékben alapos.

Alaptalanul vitatta az alperes, hogy a balesetet és a belőle eredő kárt H.J. okozta. A szabálysértési eljárásban és a perben kihallgatott H.E., D.J. és K.G. érdektelen tanúk bizonyították, hogy a H.J. tulajdonában álló és általa vezetett tehergépkocsi szerelvényről folyamatosan szóródott le a kavics az útvonalának általuk észlelt szakaszán, mégpedig a baleset helyszíné előtt. A baleset helyszínén a tehergépkocsit a tanúk nem észlelték ugyan, de nyilvánvaló, hogy a sóder kiszóródása ott sem szakadt meg. Az erről a teherautóról leszóródott sóder akkor is

okozója volt a balesetnek, ha más, ott közlekedő tehergépkocsiról is lehetett kavicsleszóródás, amely szintén előidézője volt a balesetnek. A Ptk.344.§-ának (1) bekezdése szerint, ha többen közösen okoznak kárt, felelősségük a károsulttal szemben egyetemleges, ezért a felperes a kár egészének megtérítését követelheti az alperestől.

Az alperes marasztalása összességében téves annyiban, hogy a felperes az 5.800 forint összegű dologi káron belül, annak részeként jelölte meg a megrongálódott blúzának értékét és a fülbevalójának javítási költségét, ezért a felperes által igényelt és az alperes által elismert 5.800 forinton felüli marasztalás téves.

Az alperes 883.267 forint összegben a gépkocsi együttes javítási és szállítási költségét ismerte el, a felperes erre szállította le a keresetét, ezért az ezt meghaladó marasztalás téves és a Pp.215.§-át sérti.

A keresetlevélhez csatolt korabeli okiratokkal, érdektelen tanúk vallomásával kielégítően bizonyította a felperes, hogy az általa meghirdetett nyelvtanfolyamokat mekkora tanulói létszámmal szervezték meg, és mekkora volt a részvételi díj. Az elmaradt haszon mértékét igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján tehát az elsőfokú bíróság helytállóan határozta meg.

Alappal sérelmezte az alperes a késedelmi kamatra vonatkozó ítéleti rendelkezést, mert az nem felelt meg a Ptk.301.§-a (1) bekezdésének. A kamat mértéke 2003. augusztus 14-től 2004. december 31-ig évi 11 %-os volt, illetőleg a 2004. május 1-től hatályos törvényszöveg szerint naptári félévénként kell a kamat mértékét meghatározni - a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékben.

Tévesen marasztalta az elsőfokú bíróság az alperest elsőfokú perköltségben és ennek jogszabályi alapját sem hívta fel.

A felperes követelése nyilvánvalóan eltúlzott volt, mintegy 30 %-ban lett pernyertes, ezért vele szemben a Pp.81.§-ának (2) bekezdését nem lehetett alkalmazni. A Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján ezért az elsőfokú részperköltség fizetésére a felperes köteles az alperes javára. Az alperest terhelő elsőfokú eljárási illeték összegét a marasztalási összeg leszállítására tekintettel le kellett szállítani, míg az állam által előlegezett szakértői költség alperest terhelő összege a marasztalás leszállítása mellett is helyes.

A fentiekre tekintettel és ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A túlnyomórészt alaptalanul fellebbező alperes a Pp.81.§-ának (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére, és ugyancsak a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján a pervesztesség arányának megfelelően a felperes javára másodfokú

perkötség megfizetésére, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2008. június 5.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró